

РЕШЕНИЕ

№ 6337

гр. София, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3937** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [улица]-партер, представлявано от управителя Р. Ц. чрез адв. И. против Решение № 1040-21-354/29.03.2021 год. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което се потвърждават задължителни предписания с № ЗД-1-12-00872594/29.01.2021 год., издадени от старши инспектор по осигуряването. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият се представлява от адв. И., която моли съда да я уважи по изложените в нея съображения. Претендира разности по списък.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ С. град, редовно призован се представлява от юрк. В. и моли съда да отхвърли жалбата. Претендира разности и прави възражение за прекомерност.

СГП редовно призована не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 - и състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На осн. чл.107 от КСО и Заповед № ЗР-5-21-00847246/27,11,2020/стр.23/ била извършена ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване на Ти К. Ти Е..Съставен бил констативен протокол № КП-5-21-00872580/29,01,2021г., в който било посочено, че лицето Ц. К. Ц. бил назначен с трудов договор № 1/18.09.2020 г. на осн.

чл. 67 ал.1 от КТ вр. чл.70 ал.1 от КТ в Ти К. Ти Е. на длъжност помощник кухня,заведение за бързо хранене с основно възнаграждение 800 лв., 8 часов работен ден,считано от 21.09.2020г.Със заповед №1/05.10.2020 г. трудовото му правоотношение е прекратено,считано от 05.10.2021г.Възнагражденията му били начислени и изпратени в периода 21.09.2020-04.10.2020г., като с представено писмено обяснение Р. В.- управител на [фирма] декларирала,че не е реализирала търговска дейност поради издадената заповед № РД-01-548/30.09.2020г, с която са въведени удължени противоепидемични мерки за периода 01.10-30.11.2020г. Намеренията на дружеството били да позиционира търговски обект до училище,детски градини на територията на [населено място],но поради Ковид пандемията не успяло да стори това.Представена била и декларация от управителя на Ти кей Ти Е.,съгласно която Ц. К. Ц. е извършвал следното- подготвял е проект за меню,контролирал състоянието и работата в кухнята,прави доставки и заявки на хранителни продукти,приготвя храна и осъществява връзка с доставчици.За периода 21.09-04.10.2020г за Ц. Ц. била подавана информация за осигурителен стаж и доход като вид осигурен 01.Контролният орган е стигнал до извода,че Ти К. Ти Е. не е извършвал търговска дейност в посочения период,а лицето Ц. Ц. не е извършвало трудова дейност съгл.§1 т.3 от ДР на КСО. Въз основа на горните констатации на осигурителя са дадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00872594/29,01,2021г,а именно да се заличат данните по чл.5 ал.1 т.4 КСО с вид осигурен код 01- работници и служители трета категория за лицето : Ц. К. Ц. за периода 21.09.2020-04.10.2020г. Същите са връчени на управителя на жалбоподателя на дата 05.02.2021год.

С жалба вх.№ 1012-21-283/12.02.2021 год. [фирма] оспорил по административен ред процесните предписания.

С решение на Директора на ТП на НОИ № 1040-21-354/29.03.2021 год. жалбата на дружеството е отхвърлена.

Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 05,04,2021год.Жалбата е подадена на 13.04.2021 г., т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство, освен писмените доказателства от административната преписка в това число макет на реклама за бърза закуска и предлаганите там храни с адрес Л. 2, бяха приети още две писмени доказателства- с молба от Ц. К. Ц. от 01.09.2021 г. същият посочва, че не разполага с диплома или професионална квалификация за готвач, но длъжността,която заемал в [фирма] бил помощник кухня, заведение за бързо хранене, за която не се изисква подобна квалификация, прилага и заповед за прекратяване на трудовия договор от 17.09.2020 г. с [фирма], където е заемал длъжността техник -поддръжка.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи:

Съгласно чл. 5 ал. 4 от КСО осигурителите периодично представят в НАП данни за

осигурителния доход, вноски за ДОО, УПФ, здравно осигуряване, допълнително задължително пенсионно осигуряване, вноски в ФГВРС, дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ- поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Съдържанието, сроковете и начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал. 4 се определят с наредба, издадена от МФ. Данните по ал.4 се използват за изчисляване, отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощи. Задължителните предписания са издадени с оглед правомощието на органите по осигуряването по чл.108 ал.1 т.3 от КСО. Съгласно чл.2 от Инструкция № 1/11.02.2000 г. за събиране на данни от осигурителите за осигурените при тях лица- в сила от 01.01.2000 г., осигурителите представят в ТП на НОИ декларации по образец съгласно приложения № 1,2,3,4. Няма спор между страните, а и от съдържанието на констативния протокол се установява, че не били установени нарушения по разходите на ДОО по отпуснати обезщетения по временна неработоспособност, общо заболяване, бременност и раждане, нито нарушения при отпускането на обезщетения при безработица, няма допуснати трудови злоупотреби, няма причинени щети на НОИ от надвзети пенсии, подавани са своевременно и в срок данни за Р. за всички лица, работещи в осигурителя, т.е. от констатациите в контролното производство от страна на оспорващия е налице пълно изпълнение на задълженията по водене на осигурителното правоотношение и документирането му. С представено писмено обяснение Р. В.- управител на Ти К. Ти Е. декларира, че не е реализирала търговска дейност поради издадената заповед № РД-01-548/30.09.2020 г., с която са въведени удължени противоепидемични мерки за периода 01.10-30.11.2020г. Намеренията на дружеството били да позиционира търговски обект до училище, детски градини на територията на [населено място], но поради Ковид пандемията не успяло да стори това. Представена била и декларация от управителя на Ти кей Ти Е., съгласно която Ц. К. Ц. е извършвал следното- подготвял е проект за меню, контролирал състоянието и работата в кухнята, прави доставки и заявки на хранителни продукти, приготвя храна и осъществява връзка с доставчици. В жалбата си до съда оспорващият заявява, че факта, че Ц. не се намирал физически в обект Бърза закуска не означавало, че той не е работил. Според съда в рамките на административното и съдебното производство са събрани доказателства, които да подкрепят изводите на органите по социалното осигуряване, че посоченото в задължителните предписания лице не е извършвало реална трудова дейност, а се е водил формално на работа, за да ползва правата на социално осигурени лице, поради което и трябва да бъдат със заличени осигурителни права от страна на осигурителя, комуто са дадени предписания в този смисъл. На първо място представените с жалбата до административния орган касов бон за покупка на ел.уред и проект на рекламна листовка за Бърза закуска по никакъв начин не удостоверяват, че същите са извършени от лицето Ц. Ц.. Видно от регистъра на осигурените лица освен трудовия му договор в [фирма] на длъжност техник-поддръжка друг договор е този с [фирма] на длъжността помощник кухня заведение за бързо хранене. Освен явното разминаване в длъжностите по двата договора, а също така и признанието на Ц., че не притежава диплома или професионална квалификация за готвач, показват липсата на намерение същият да упражнява трудова дейност на длъжността на която е назначен. Липсват доказателства, че същият е водил преговори с доставчици, изготвял менюта извършвал дейност от дистанция, доколкото в трудовия му договор ясно е посочено мястото на работа. Действително периодът от време съвпада с наложените от властите противоепидемични мерки, в които реално

трудова дейност не е могла да се извършва с оглед спецификата на стопанската дейност на оспорващия, но в КТ съществуват и други механизми като платен или неплатен отпуск, престой, с които да се компенсира това състояние на пазара. Липсата на друг работник или служител в [фирма] за процесния период, съчетано с практическата липса на стопанска дейност поради пандемията и ограниченията, свързани с това/ макар в този период на миналата година 21.09-04.10.2021г./ учениците да бяха все още в клас и дейност за бърза закуска е могла да бъде осъществявана при наличието на желание за това. От представените данни за осигуряването с предходния работодател [фирма] и срока на трудовото правоотношение на Ц. с него е видно, че желанието е било с договора с [фирма] да се придобие право на парично обезщетение за безработица по чл. 54б ал. 1 от КСО в по висок размер и за по дълъг период. Очевидно, че тази цел е несъвместима с принципите на държавното обществено осигуряване, поради което и дадените от органа предписания са съобразени със закона и правилно са били потвърдени от административния орган.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед на изложеното, ответникът е издал административен акт, който е в съответствие със закона и неговата цел и следва жалбата против него да се отхвърли.

Ответникът има право на разноски за юрисконсулт в производството в размер на 150 лв. съгл. Наредба № 1/2004 ВАС вр. чл. 143 от АПК, които оспорващият ще следва да му заплати.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица]-партер, представлявано от управителя Р. Ц. чрез адв. И. против Решение №1040-21-354/29.03.2021год на Директора на ТП на НОИ С. град, с което се потвърждават задължителни предписания с № ЗД-1-12-00872594/29.01.2021год., издадени от старши инспектор по осигуряването.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [улица]-партер, представлявано от управителя Р. Ц. чрез адв. И. да заплати на ТП на НОИ С. град сумата от 150 лв- разноски в производството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: